

Ἐστὸν Κυριακὸν τὸν Παναγῆ,
ποῦ δὲν τοῦ φεύγει ἐκλογή.

Θαυμάζω τὸ κουράγιο σου, καυμένε Κυριακέ,
θαυμάζω πῶς δὲν ἀπαυδᾷς καὶ πῶς τὰ καταφέρνεις...
ὅσο κρεμοῦν ὀπίσω σου κι' ἐμπρός σου τενεκέ,
τόσο δὲν ἀπελπίζεσαι, τόσο κουράγιο πέρνεις.
Τὴν ὑποψηφιότητα τὴν ἔκαμες δουλειά σου
καὶ τρέχεις ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ τὴν χοντρὴ κοιλιά σου.

Πότε μὲ κάλπη βουλευτοῦ μᾶς βγαίνεις μὲς ἴστη μέση,
πότε γυρεύεις Δήμαρχος νὰ γίνης ἴστην Ἀθήνα,
ἀλλ' ὅταν ὁμως μυρισθῆς μαυρίλα πῶς θὰ πέση
παραχωρεῖς τὴ θέσι σου ἴστον τάδε καὶ ἴστον δεῖνα.
Μὰ γιὰ νὰ μὴ λησμονηθῆς καὶ δίχως κάλπη μείνης,
ἀποφασίζεις Σύμβουλος Δημοτικὸς νὰ γίνης.

Ἄλλ' ἂν δὲν γίνης τίποτα, γι' αὐτὸ δὲν σὲ πειράζει,
κι' οὔτε καθόλου σοῦ κολλᾷ σεκλέτι καὶ μαράζι.
Θαυμάζομε τὸ κροῖο νερὸ — μὴ τὸ νεραντζοφίλημα —
ποῦ ἔρχεται ἀπὸ ἴψηλὰ μὲ τόσο κατρακύλημα,
ἀλλὰ θαυμάζω πρὸ πολὺ — καὶ τοῦτο μὴ πρὸς βίρος —
τὸ δυνατὸ κουράγιο σου καὶ τὸ πολὺ σου θάρρος.

Ὡς εὔπαρστης, Παναγῆ... καλῶς νὰ μᾶς ὀρίσης!
εἰς τὸν ἀγῶνα κάτελθε καὶ πάλιν εὐγενῶς,
ἀλλὰ γιὰ ὄνομα θεοῦ νὰ μὴν ἀποχωρήσης
καθὼς ἴστην ἄλλην ἐκλογὴν πρὸς χάριν κανενός.
Ποτὲ μὴ θυσιάσεις ἀδίκως μὲ τὸ ζόρι,
καὶ μόνο σὰν πληρόνεσαι δι' ἄλλον ἀποχώρει.

Δὲν ξέρω ποίαν προτιμᾷς πολιτικὴν μερίδα,
ἂν εἶσαι φίλος ἢ ἐχθρὸς αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου,
ἀλλ' ἂν τὸν Δῆμον ἀγαπᾷς καὶ τὴν πτωχὴν πατρίδα,
μὴ πρὸς θεοῦ παραιτηθῆς καθὼς καὶ ὁ Στεργίου.
Σὲ ἱκετεύω, Παναγῆ, τὴν κάλπη μὴν ἀφίνης
κι' ὡς τέλος ὑποψήφιος ἴστην πάλιν νὰ ἐμμείνης.

Κι' ἂν τελευταῖος μᾶς ἐβγῆς ἐπιλαχὼν καὶ πάλι
καὶ σοῦ κρεμάσουν τενεκέ καινούριο τὰ κωθόνια,
ἐσὺ μονάχα τὸν θεὸν μὲ θέρμην παρακάλεϊ
νὰ σ' ἔχη πάντοτε γερό, νὰ σοῦ χαρίῃ χρόνια,
καὶ θάλλθουν κι' ἄλλαις ἐκλογαῖς, θ' ἀλλάξουν κι' οἱ δη-
μοῖται,
καὶ ποῖός τὸ ξέρει, Παναγῆ, τί γίνεται ὡς τότε.

Συγχαρητήριον
δι' ἓνα κύριον.

Συγχαίρομεν ἀληθινὰ τὴν νῆσον τῶν Σμυρναίων
διὰ τὸν Ἀργυρόπουλον, τὸν Πρόξενον τὸν νέον,
ποῦ δὲν εἰξεύρεις τί νὰ ἴπης γιὰ νὰ τὸν ἐπαινέσης,
καὶ ὅστις διετέλεσεν εἰς ἐξεχούσας θέσεις
κι' ἀφήκε ὅπου ἐμεινε ἀνάμνησιν ἀρίστην,
εἰς γένος δὲ σημαντικόν κι' ἐξαιρετὸν ἀνήκων,
ἐτήρησεν ἀείποτε παροιμιώδη πίστιν
πρὸς ὅ,τι τοῦ ἐπέβαλε τὸ ὑψηλὸν καθήκον.
Μ' αὐτὸν τὸν νέον πρόξενον μ' αὐτὸν τὸν τσελεπῆ,
θὰ ἴδῃ κι' ἡ Σμύρνη βέβαια ὀλίγη προκοπή.

Μὲς ἴστης τόσαις συμφοραῖς
ἀρραβῶνες καὶ χαραῖς.

Ἡ Μαργαρώ τοῦ Μήτσα, κορίτσι ὅπως πρέπει,
ὅπου τὸ καμαρόνει καθέννας ποῦ τὸ βλέπει,
ἄλλαξε δακτυλίδι σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
μὲ νέο παλληκάρι, τὸν Γεϊώργη Κατσαρό,
τοῦ πεζικοῦ νομίζω λεβέντη λοχαγό,
καὶ ραίνω τὸ ζευγάρι μὲ λούλουδα κι' ἐγώ.

Συγχαρητήριον θερμὸν
εἰς ἓνα φίλτατον ἡμῶν.

Ὁ Χρῆστος Τραπεζούντιος καινούριος ἀβουκάτος,
διδάκτωρ εἰς τὰ νομικὰ μᾶς ἐγένεν ἐσχάτως,
ἐφ' ᾧ συγχαρητήρια θερμότερα τοῦ κάνω,
ἀλλὰ μὲ τὴν παράκλησιν νὰ στείλῃ ἓνα διάνο.

Νέα ἐφημερίς,
ποῦ εἶναι ν' ἀπορῆς.

Λοιπὸν μᾶς βγαίνει αὐριον μέσα ἴστην τόση φούρια
καὶ ἡ Σημεία ἢ γνωστή, ἐφημερίς καινούρια,
μὲ σοβαρὰ τηλέφωνα, γραφεῖα καὶ θαλάμους,
καί, ὅπερ σπουδαιότερον, μὲ δυνατοὺς καλάμους,
ἐν οἷς πρωτεύει ὁ γνωστός τοῦ Ρ α μ π α γ ᾱ συντάκτης,
χαριτωμένος, σθενερός, ταχὺς ὡς καταρράκτης.

Συστάσεις ἐξαιρέτων
καπνῶν καὶ τσιγαρέτων.

Ὁποῖος θεριακλῆς γυρεύει καπνὸ πρῶτης γιὰ ραχάτι,
θαῦρη ἴστο Καπνοπωλεῖον Περικλέους Μενιδιάτη
κάτω τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ γνωστοῦ τῆς Μ α σ σ α λ ί α ς
κι' εἰς τὸν δρόμον τοῦ Αἰόλου... ταῦτα χάριν ποιικιλίας

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς ἴστο σπῆτι μου ἀνέβη,
ἐστὴν Νεάπολιν ἐπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ Ξενοδοχεῖον Ζύδη, — δροῖ ἴστο λάδι, τρεῖς ἴστο ξύδι

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ